

НИ ПАМЕТНИЦИ В ПАЛЕСТИНА ИЛИ В НЯКОЯ ДРУГА СТРАНА. Това се отнася и за имената на първите царе Саул, Давид и Соломон“ [444], с. 158.

Скалигеровата история ни убеждава, че Ноевият ковчег уж спрял до планината Арарат в Кавказ. Вернер Келер [1219] ни уверява, че в арменското село Байзит до ден днешен се разказва легендата за овчаря, който видял веднъж голям дървен кораб на Арарат. И уж турска експедиция през 1833 г. споменава за „някакъв дървен кораб, щръкнал над южния глетчер през лятото“. Нататък В. Келер разправя, че през 1892 г. някой си доктор Нури тръгнал с експедиция, за да открие изворите на Ефрат, и като се връщал, уж видял сред вечните ледове руина на кораб: „Отвътре беше пълен със сняг, а външната му стена беше тъмночервена“. А пък по време на Първата световна война руският пилот Росковицки забелязал от борда на самолета си остатъци от ковчег на южния склон. Цар Николай II уж изпратил там цяла експедиция и тя не само видяла, но и заснела остатъците от ковчега. Американският историк и мисионер Аарон Смит от Гринсборо, експерт по проблемите на потопа, написва историята на Ноевия ковчег и в книгата си посочва 80 хиляди печатни издания на тази тема. И накрая търсенето е подхванато от научни експедиции. През 1951 г. Смит прекарва със сътрудниците си 12 дни на върха на Арарат. Нищо не откриват! Въпреки това той заявява: „Макар да НЕ НАМЕРИХМЕ НИТО ЕДНА СЛЕДА ОТ НОЙ, доверието ми в библейския разказ за потопа само нарасна; ние пак ще се върнем“ [444]. През 1952 г. там отива експедицията на Жан дьо Рике. Същият резултат. Тази донякъде куриозна история е само фрагмент от болезнения за Скалигеровите историци проблем по издирването на географските точки, изброени в Библията.

Хербърт Хаг в предговора си за книгата на Сайръс Гордън „Историческите основи на Стария завет“ определя заслугата на автора по следния начин: „Той не си поставя за цел да бъде апологет като авторите на някои други книги, които сега се издават масово и които се опитват да докажат истината на словото Божие с помощта на смайващи „потвърждения“ от древни източници“ [444], с. 18.

Различни музеи, институти и университети изпращат експедиции в Близкия изток, за да извършват „библейски разкопки“. Отделят се немалки суми. Организирант се многобройни специални общества и фондации с основната задача да направят археологични изследвания в Скалигерово-„библейските“ страни. Първото учреждение от този тип е Палестинската изследователска фондация, създадена през 1865 г. Днес има около 20 такива организации [444]. Сред тях са и Американският институт за източни изслед-